

ROZPORZĄDZENIE

RADY MINISTRÓW

z dnia

w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii

Na podstawie art. 46a i art. 46b pkt 1–6 i 8–12 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2020 r. poz. 1845) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Ustala się, że obszarem, na którym wystąpił stan epidemii wywołany zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, jest terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Rozdział 2

Ograniczenia określonego sposobu przemieszczania się oraz obowiązek poddania się kwarantannie i testom diagnostycznym w kierunku SARS-CoV-2

§ 2. 1. Do odwołania wstrzymuje się przemieszczanie się pasażerów w transporcie kolejowym wykonywanym z przekroczeniem granicy Rzeczypospolitej Polskiej, stanowiącej granicę zewnętrzną w rozumieniu art. 2 pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz. Urz. UE L 77 z 23.03.2016, str. 1, z późn. zm.¹⁾).

2. W okresie, o którym mowa w ust. 1, osoba przekraczająca granicę Rzeczypospolitej Polskiej w celu udania się do swojego miejsca zamieszkania lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jest obowiązana:

¹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 251 z 16.09.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 74 z 18.03.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 327 z 09.12.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 236 z 19.09.2018, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 135 z 22.05.2019, str. 27.

- 1) przekazać funkcjonariuszowi Straży Granicznej, o którym mowa w ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305 i 1610), informację o:
 - a) adresie miejsca zamieszkania lub pobytu, w którym będzie odbywać obowiązkową kwarantannę, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi,
 - b) numerze telefonu do bezpośredniego kontaktu z tą osobą;
- 2) odbyć, po przekroczeniu granicy państwowej, obowiązkową kwarantannę, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, trwającą 10 dni licząc od dnia następującego po przekroczeniu tej granicy.

3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, jest równoważny z obowiązkiem wynikającym z art. 34 ust. 2 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi. Decyzji organu inspekcji sanitarnej nie wydaje się.

4. Informację, o której mowa w ust. 2 pkt 1, wraz z innymi danymi osoby, która ją przekazała, pozyskanymi w ramach kontroli, Straż Graniczna przekazuje:

- 1) w postaci elektronicznej – do systemu teleinformatycznego udostępnionego przez jednostkę podległą ministrowi właściwemu do spraw zdrowia właściwą w zakresie systemów informacyjnych ochrony zdrowia albo
- 2) w przypadku braku możliwości przekazania informacji i danych w postaci elektronicznej, w postaci papierowej – przez przekazanie wojewodom kart lokalizacyjnych wypełnionych przez osoby, o których mowa w ust. 2, w celu wprowadzenia zawartych w nich danych do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w pkt 1.

5. W systemie teleinformatycznym, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, mogą być również przetwarzane dane innych osób podlegających obowiązkowej kwarantannie w związku z epidemią, o której mowa w § 1, osób podlegających izolacji, izolacji w warunkach domowych, osób, w stosunku do których podjęto decyzję o wykonaniu testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2, a także osób zakażonych tym wirusem oraz informacje dotyczące zgonu tych osób w zakresie objętym formularzem ZLK-5 określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 27 ust. 9 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.

6. Administratorem danych przetwarzanych w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, jest minister właściwy do spraw zdrowia.

7. Dane osób, w stosunku do których podjęto decyzję o wykonaniu testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2, w tym dane zawarte w zleceniach wykonania takich testów wystawionych przez podmioty inne niż organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz informacje o wynikach tych testów, niezależnie od podmiotów je zlecających, mogą być również przetwarzane w systemie teleinformatycznym stanowiącym moduł Krajowego Rejestru Pacjentów z COVID-19 prowadzonego przez Narodowy Instytut Kardiológii Stefana Kardynała Wyszyńskiego – Państwowy Instytut Badawczy w Warszawie oraz systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 7 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2020 r. poz. 702, 1493 i 1875).

8. Dane, o których mowa w ust. 4 i 5, są udostępniane organom Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Narodowemu Funduszowi Zdrowia, Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych, Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, Narodowemu Instytutowi Zdrowia Publicznego – Państwowemu Zakładowi Higieny, Narodowemu Instytutowi Kardiológii Stefana Kardynała Wyszyńskiego – Państwowemu Instytutowi Badawczemu w Warszawie, wojewodom, Policji, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Krajowej Administracji Skarbowej, Państwowej Straży Pożarnej, Służbie Ochrony Państwa, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Żandarmerii Wojskowej, Wojskom Obrony Terytorialnej, Systemowi Wspomagania Dowodzenia Państwowego Ratownictwa Medycznego, ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji, operatorowi wyznaczonemu w rozumieniu art. 3 pkt 13 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1041) oraz podmiotom wykonującym działalność leczniczą w celu realizacji ich zadań ustawowych lub statutowych lub zadań związanych z prowadzeniem działań dotyczących przeciwdziałania epidemii wywołanej zakażeniami wirusem SARS-CoV-2. Narodowy Fundusz Zdrowia może udostępnić dane, o których mowa w ust. 4 i 5, dotyczące osoby poddanej obowiązkowej kwarantannie, a także osoby podlegającej izolacji w warunkach domowych, świadczeniodawcy podstawowej opieki zdrowotnej wybranemu na podstawie art. 9 ustawy z dnia 27 października 2017 r. o podstawowej opiece zdrowotnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 172 i 1493) przez tę osobę.

9. Podmioty, o których mowa w ust. 6, 8 i 10, uzupełniają lub poprawiają dane przetwarzane w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, w zakresie

danych, które przekazują do tego systemu lub do których nadano dostęp w tym systemie umożliwiające edytowanie danych.

10. Dane osób, w stosunku do których podjęto decyzję o wykonaniu testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2, mogą być udostępniane podmiotom odpowiedzialnym za wykonanie tych testów.

11. Dane, o których mowa w ust. 4 i 5, dotyczące osób poddanych obowiązkowej kwarantannie lub izolacji w warunkach domowych:

- 1) organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej udostępniają na wniosek, właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub pobytu tych osób, ośrodka pomocy społecznej, kuratora sądowego lub komornika sądowego złożony w związku z wykonywanymi czynnościami służbowymi oraz sądu lub prokuratora w związku z prowadzonymi postępowaniami;
- 2) Policja lub wojewoda udostępniają na wniosek:
 - a) przedsiębiorcy wykonującego działalność polegającą na zapewnieniu funkcjonowania sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej w rozumieniu art. 3 pkt 11a i 11b ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2020 r. poz. 833, 843, 1086, 1378 i 1565), którego przedstawiciele realizują czynności związane z funkcjonowaniem tej sieci w miejscu zamieszkania lub pobytu tych osób,
 - b) przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, o którym mowa w art. 2 pkt 27 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2460 oraz z 2020 r. poz. 374, 695 i 875), wykonującego działalność gospodarczą polegającą na dostarczaniu sieci telekomunikacyjnych, świadczeniu usług towarzyszących lub świadczeniu usług telekomunikacyjnych, którego przedstawiciele realizują czynności związane z funkcjonowaniem tej sieci w miejscu zamieszkania lub pobytu tych osób.

12. Informacja o poddaniu osoby obowiązkowej kwarantannie lub izolacji w warunkach domowych, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, może być przekazywana przez Narodowy Fundusz Zdrowia jednostkom organizacyjnym publicznej służby krwi.

13. Narodowy Instytut Kardiologii Stefana Kardynała Wyszyńskiego – Państwowy Instytut Badawczy w Warszawie udostępnia dane przetwarzane w Krajowym Rejestrze Pacjentów z COVID-19 ministrowi właściwemu do spraw zdrowia oraz Szefowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

14. Testy diagnostyczne w kierunku SARS-CoV-2, w tym testy, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, finansowane ze środków publicznych, są zlecane za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, z wyjątkiem testów zlecanych przez:

- 1) podmioty lecznicze wykonujące działalność leczniczą w rodzaju świadczenia szpitalne, w tym opiekę zdrowotną w izolatorium, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego stanowiącego moduł Krajowego Rejestru Pacjentów z COVID-19 prowadzonego przez Narodowy Instytut Kardiologii Stefana Kardynała Wyszyńskiego – Państwowy Instytut Badawczy w Warszawie;
- 2) inne niż określone w pkt 1 podmioty wykonujące działalność leczniczą, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 7 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia.

15. W zleceniu, o którym mowa w ust. 14, informacje przekazywane o pacjencie obejmują numer telefonu do bezpośredniego kontaktu z osobą, której dotyczy zlecenie.

16. Medyczne laboratorium diagnostyczne wykonujące diagnostykę zakażenia wirusem SARS-CoV-2 wprowadza do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, informacje o wynikach testów diagnostycznych w kierunku SARS-CoV-2 oraz informacje o osobie, której dotyczy badanie diagnostyczne, w tym informację o numerze telefonu do bezpośredniego kontaktu z tą osobą, w przypadku gdy informacje te nie znajdują się w tym systemie.

17. W przypadku braku dostępu do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, albo systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 14 pkt 1 lub art. 7 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia, w przypadku zlecenia wykonania testów diagnostycznych w kierunku SARS-CoV-2 w tym systemie, zlecenie tych testów i przekazywanie ich wyników odbywa się bez pośrednictwa tych systemów.

§ 3. 1. Obowiązku, o którym mowa w § 2 ust. 2, nie stosuje się w przypadku przekraczania granicy Rzeczypospolitej Polskiej w ramach wykonywania czynności zawodowych przez:

- 1) załogę statku powietrznego w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2020 r. poz. 1970);

- 2) rybaków w rozumieniu art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 11 września 2019 r. o pracy na statkach rybackich (Dz. U. poz. 2197) lub marynarzy w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o pracy na morzu (Dz. U. z 2020 r. poz. 1353), zwanej dalej „ustawą o pracy na morzu”, w tym marynarzy zatrudnionych na zasadach określonych w art. 46 lub art. 108 ustawy o pracy na morzu, a także:
 - a) marynarzy lub rybaków udających się do portu, również innym niż statek środkiem transportu, celem podjęcia zatrudnienia na statku, lub powracających do miejsca zamieszkania, również innym niż statek środkiem transportu, po zakończeniu zatrudnienia na statku – także tranzytem przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - b) osoby wykonujące pracę lub świadczące usługi na statkach lub morskich platformach wydobywczych i wiertniczych, w oparciu o inny stosunek niż marynarska umowa o pracę;
- 3) członków załogi, o których mowa w ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1863), w tym powracających z zagranicy innymi środkami transportu niż statek, w celu odbioru odpoczynku, o którym mowa w ustawie z dnia 7 kwietnia 2017 r. o czasie pracy na statkach żeglugi śródlądowej (Dz. U. poz. 993);
- 4) załogę statku w rozumieniu przepisów o bezpieczeństwie morskim;
- 5) osoby wykonujące w Rzeczypospolitej Polskiej lub państwie sąsiadującym prace związane z przygotowaniem lub realizacją inwestycji w zakresie terminalu lub inwestycji towarzyszących inwestycji w zakresie terminalu w rozumieniu ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2020 r. poz. 1866), strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych w rozumieniu ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 191, 284 i 1086) lub strategicznych inwestycji w sektorze naftowym w rozumieniu ustawy z dnia 22 lutego 2019 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym (Dz. U. poz. 630 oraz z 2020 r. poz. 284, 471 i 1378);
- 6) kierowców wykonujących przewóz drogowy w ramach międzynarodowego transportu drogowego lub międzynarodowego transportu kombinowanego w rozumieniu odpowiednio art. 4 pkt 2 i 14 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2140 oraz z 2020 r. poz. 875 i 1087);

- 7) kierowców wykonujących przewóz drogowy w ramach międzynarodowego transportu drogowego lub międzynarodowego transportu kombinowanego w rozumieniu odpowiednio art. 4 pkt 2 i 14 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym powracających z zagranicy albo przejeżdżających przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej tranzytem innymi środkami transportu niż pojazd, którym jest wykonywany transport drogowy:
- a) w celu odbioru odpoczynku, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego oraz zmieniającym rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 i (WE) 2135/98, jak również uchylającym rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85 (Dz. Urz. UE L 102 z 11.04.2006, str. 1, z późn. zm.²⁾), na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo innego państwa,
 - b) po odebraniu za granicą odpoczynku, o którym mowa w rozporządzeniu wymienionym w lit. a, oraz po przerwie w świadczeniu pracy w okolicznościach wskazanych w art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o czasie pracy kierowców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1412);
- 8) obsadę pociągu, o której mowa w § 21 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 18 lipca 2005 r. w sprawie ogólnych warunków prowadzenia ruchu kolejowego i sygnalizacji (Dz. U. z 2015 r. poz. 360 i 1476, z 2016 r. poz. 1849 oraz z 2019 r. poz. 964 i 2352), oraz innych pracowników niezbędnych do wykonywania usług przewozu towarowego w ramach międzynarodowego transportu kolejowego, wykonujących czynności zawodowe w Rzeczypospolitej Polskiej lub państwie sąsiadującym, na podstawie listy stanowiącej wykaz tych osób przekazanej przez przewoźnika albo zarządcę infrastruktury kolejowej do Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego, który przekazuje ją do Komendanta Głównego Straży Granicznej;
- 9) kierowców wykonujących przewóz drogowy pojazdami samochodowymi lub zespołami pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 tony w transporcie drogowym rzeczy oraz niezarobkowym przewozie drogowym rzeczy;

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 51 z 26.02.2008, str. 27, Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 88, Dz. Urz. UE L 48 z 23.02.2011, str. 19, Dz. Urz. UE L 178 z 10.07.2012, str. 4, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 60 z 28.02.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 293 z 09.10.2014, str. 60, Dz. Urz. UE L 272 z 16.10.2015, str. 15, Dz. Urz. UE L 195 z 20.07.2016, str. 83 oraz Dz. Urz. UE L 249 z 31.07.2020, str. 1.

- 10) kierowców wykonujących przewóz drogowy pojazdami samochodowymi przeznaczonymi konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 i nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą w zarobkowym międzynarodowym transporcie drogowym osób.

2. Obowiązku, o którym mowa w § 2 ust. 2, nie stosuje się w przypadku przekraczania granicy Rzeczypospolitej Polskiej, o której mowa w § 2 ust. 1:

- 1) w celu wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym, które znajduje się po obu stronach tej granicy;
- 2) przez żołnierzy Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej lub żołnierzy wojsk sojuszników, funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służby Celno-Skarbowej, Państwowej Straży Pożarnej oraz Służby Ochrony Państwa, inspektorów Inspekcji Transportu Drogowego, wykonujących zadania służbowe;
- 3) przez członków misji dyplomatycznych, urzędów konsularnych i przedstawicieli organizacji międzynarodowych oraz członków ich rodzin, a także przez inne osoby przekraczające granicę na podstawie paszportu dyplomatycznego;
- 4) przez inspektorów administracji morskiej lub uznanej organizacji, o której mowa w przepisach o bezpieczeństwie morskim, którzy przekraczają granicę w celu przeprowadzenia inspekcji;
- 5) przez obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej oraz ich małżonków i dzieci;
- 6) przez uczniów pobierających naukę w Rzeczypospolitej Polskiej i ich opiekunów, którzy przekraczają granicę wraz z uczniami w celu umożliwienia tej nauki;
- 7) w celu przejazdu przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do miejsca zamieszkania lub pobytu przez cudzoziemców posiadających zezwolenie na pobyt stały lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej, na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej oraz ich małżonków i dzieci;
- 8) przez osoby odbywające żeglugę pływającymi jednostkami rekreacyjnymi pomiędzy portami państw członkowskich Unii Europejskiej i państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, bez zawijania do portów państw trzecich;

- 9) przez studentów, uczestników studiów podyplomowych, kształcenia specjalistycznego i innych form kształcenia, a także doktorantów kształcących się w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 10) przez osoby prowadzące działalność naukową w rozumieniu art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85, 374, 695, 875 i 1086) w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 11) przez pasażera statku powietrznego w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, wykonującego lot międzynarodowy z lotniska położonego na terytorium państwa nieobjętego zakazami w ruchu lotniczym określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 119 ust. 2 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, z wyjątkiem pasażera statku powietrznego wykonującego lot międzynarodowy z lotniska położonego na terytorium Republiki Białorusi, Ukrainy albo Federacji Rosyjskiej;
- 12) przez obywateli Rzeczypospolitej Polskiej oraz cudzoziemców, którzy są małżonkami albo dziećmi obywateli Rzeczypospolitej Polskiej albo pozostają pod stałą opieką obywateli Rzeczypospolitej Polskiej;
- 13) przez osoby wykonujące za granicą prace związane z ochroną polskiego dziedzictwa kulturowego za granicą, w tym prace konserwatorskie, inwentaryzacyjne i badawcze, realizowane w ramach projektów finansowanych ze środków ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego lub środków państwowych instytucji kultury, których organizatorem jest ten minister;
- 14) przez osoby biorące udział w charakterze zawodnika, członka sztabu szkoleniowego, lekarza, fizjoterapeuty lub sędziego, w międzynarodowych zawodach sportowych organizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez międzynarodową federację sportową działającą w sporcie olimpijskim lub paraolimpijskim lub inną uznaną przez Międzynarodowy Komitet Olimpijski albo organizowanych przez międzynarodową organizację sportową o zasięgu kontynentalnym należącą do takiej federacji lub polski związek sportowy, a także przez akredytowanych dziennikarzy;
- 15) przez osobę wykonującą zawód medyczny w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2020 r. poz. 295, 567 i 1493), która uzyskała kwalifikacje do wykonywania danego zawodu poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i przekracza tę granicę w celu udzielania świadczeń zdrowotnych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Przekraczając granicę Rzeczypospolitej Polskiej, o której mowa w § 2 ust. 1, osoby, o których mowa w ust. 2:

- 1) pkt 6 – są obowiązane udokumentować funkcjonariuszowi Straży Granicznej pobieranie nauki w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) pkt 9 i 10 – są obowiązane udokumentować funkcjonariuszowi Straży Granicznej kształcenie się lub prowadzenie działalności naukowej w rozumieniu art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) pkt 14 – są obowiązane udokumentować funkcjonariuszowi Straży Granicznej pismem wystawionym przez organizatora zawodów sportowych lub poświadczonym przez właściwy w danym sporcie polski związek sportowy: fakt odbywania się zawodów sportowych, o których mowa w ust. 2 pkt 14, ich termin oraz charakter uczestnictwa;
- 4) pkt 15 – są obowiązane udokumentować funkcjonariuszowi Straży Granicznej udzielanie świadczeń zdrowotnych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zaświadczeniem wystawionym przez podmiot wykonujący działalność leczniczą albo decyzją ministra właściwego do spraw zdrowia wyrażającą zgodę na wykonywanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zawodu medycznego.

4. Państwowy inspektor sanitarny właściwy ze względu na miejsce zamieszkania lub pobytu, w którym ma się odbyć obowiązkowa kwarantanna, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, lub inny upoważniony przez Głównego Inspektora Sanitarnego państwowy inspektor sanitarny, w uzasadnionych przypadkach, decyduje o skróceniu lub zwolnieniu z obowiązku jej odbycia.

5. Osoba, o której mowa w ust. 2 pkt 15, może rozpocząć udzielanie świadczeń zdrowotnych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po spełnieniu warunków określonych przepisami dotyczącymi ich udzielania oraz uzyskaniu negatywnego testu diagnostycznego w kierunku SARS CoV-2.

§ 4. 1. Osoba skierowana do diagnostyki laboratoryjnej w kierunku wirusa SARS-CoV-2 zgodnie ze standardem organizacyjnym w przypadku postępowania z pacjentem podejrzanym o zakażenie wirusem SARS-CoV-2, określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 22 ust. 5 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, jest obowiązana poddać się kwarantannie od dnia wystawienia skierowania do wykonania testu

diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2, chyba że skierowanie na test nastąpiło za pośrednictwem systemu, o którym mowa w § 2 ust. 14 pkt 1.

2. Obowiązku poddania się kwarantannie zgodnie z ust. 1 nie stosuje się do osoby wykonującej zawód medyczny w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej. Decyzji organu inspekcji sanitarnej nie wydaje się.

3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, jest równoważny z obowiązkiem wynikającym z art. 34 ust. 2 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.

4. Zakaz opuszczania miejsca kwarantanny albo izolacji w warunkach domowych ulega zawieszeniu:

- 1) w celu przeprowadzenia przez lekarza lub felczera badania fizykalnego zgodnie ze standardem organizacyjnym w przypadku postępowania z pacjentem podejrzanym o zakażenie wirusem SARS CoV-2 określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 22 ust. 5 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, lub
- 2) na czas udania się do miejsca pobrania materiału biologicznego do diagnostyki laboratoryjnej w kierunku wirusa SARS-CoV-2
- oraz powrotu do miejsca odbywania kwarantanny albo izolacji w warunkach domowych.

5. Osoba, u której stwierdzono zakażenie wirusem SARS-CoV-2, od dnia uzyskania pozytywnego wyniku testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2, jest poddana obowiązkowej izolacji w warunkach domowych, chyba że osoba ta została skierowana do izolatorium lub poddana hospitalizacji.

6. Osoba prowadząca wspólne gospodarstwo domowe z osobą, u której stwierdzono zakażenie wirusem SARS-CoV-2 lub z nią zamieszkująca, od dnia uzyskania przez osobę, u której stwierdzono zakażenie wirusem SARS-CoV-2, pozytywnego wyniku testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2, jest obowiązana poddać się kwarantannie trwającej do upływu 7 dni od dnia zakończenia izolacji osoby, z którą prowadzi wspólne gospodarstwo domowe lub zamieszkuje. Decyzji organu inspekcji sanitarnej nie wydaje się.

7. Minister właściwy do spraw informatyzacji udostępnia oprogramowanie służące do potwierdzania przez osobę, o której mowa w ust. 5, realizacji obowiązku izolacji w warunkach domowych.

§ 5.1. W przypadku objęcia przez organy inspekcji sanitarnej osoby kwarantanną z powodu narażenia na chorobę wywołaną wirusem SARS-CoV-2, izolacją albo izolacją

w warunkach domowych, informację o tym umieszcza się w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w § 2 ust. 4 pkt 1. Decyzji organu inspekcji sanitarnej nie wydaje się.

2. Informacja o objęciu osoby kwarantanną, izolacją albo izolacją w warunkach domowych może być przekazana tej osobie ustnie, za pośrednictwem systemów teleinformatycznych lub systemów łączności, w tym przez telefon.

§ 6. Kontrolę realizacji obowiązkowej kwarantanny lub izolacji w warunkach domowych, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, sprawują organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz Policja, Straż Graniczna, Żandarmeria Wojskowa lub Wojska Obrony Terytorialnej.

§ 7.1. Podstawą wypłaty osobie poddanej kwarantannie albo izolacji w warunkach domowych, o której mowa w § 4 ust. 5, za okres nieobecności w pracy z powodu obowiązku odbycia kwarantanny albo izolacji w warunkach domowych, wynagrodzenia, o którym mowa w art. 92 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2020 r. poz. 1320), lub świadczenia pieniężnego z tytułu choroby określonego w odrębnych przepisach, jest informacja w systemie, o którym mowa w § 2 ust. 4 pkt 1, o objęciu tej osoby kwarantanną lub izolacją w warunkach domowych.

2. Zakład Ubezpieczeń Społecznych udostępnia bezpłatnie informację, o której mowa w ust. 1, płatnikowi składek na profilu informacyjnym płatnika składek.

3. W przypadku nieprzekazania płatnikowi składek informacji w sposób określony w ust. 2, osoba, o której mowa w ust. 1, w terminie 3 dni roboczych od dnia zakończenia obowiązkowej kwarantanny albo izolacji w warunkach domowych, składa pracodawcy albo podmiotowi obowiązkanemu do wypłaty świadczenia pieniężnego z tytułu choroby, określonego w odrębnych przepisach, pisemne oświadczenie potwierdzające odbycie obowiązkowej kwarantanny albo izolacji w warunkach domowych. Oświadczenie to można złożyć również za pośrednictwem systemów teleinformatycznych.

4. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3, zawiera:

- 1) dane osoby, która odbyła obowiązkową kwarantannę albo izolację w warunkach domowych:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) numer PESEL, jeżeli go posiada,

- c) serię i numer paszportu, jeżeli był okazywany funkcjonariuszowi Straży Granicznej w ramach kontroli, w przypadku, o którym mowa w § 2 ust. 2 pkt 2;
- 2) dzień rozpoczęcia odbywania obowiązkowej kwarantanny albo izolacji w warunkach domowych i dzień jej zakończenia;
- 3) podpis osoby, która odbyła obowiązkową kwarantannę albo izolację w warunkach domowych.

5. Pracodawca albo podmiot obowiązany, o którym mowa w ust. 3, może wystąpić do organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej o potwierdzenie informacji zawartych w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 3.

6. Podstawą do wypłaty zasiłku opiekuńczego, w przypadkach, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2, 2a i 3 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 870), jest złożone przez ubezpieczonego oświadczenie o konieczności opieki nad dzieckiem lub członkiem rodziny, o których mowa w tych przepisach, poddanych obowiązkowej kwarantannie lub izolacji w warunkach domowych. Oświadczenie obejmuje dane, o których mowa w ust. 4 pkt 1 i 2, oraz podpis ubezpieczonego. Pracodawca albo podmiot obowiązany, o którym mowa w ust. 3, może wystąpić do organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej o potwierdzenie informacji zawartych w oświadczeniu.

7. Podstawą do wypłaty osobie poddanej kwarantannie, o której mowa w § 4 ust. 6, za okres nieobecności w pracy z powodu obowiązku odbycia kwarantanny, wynagrodzenia, o którym mowa w art. 92 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, lub świadczenia pieniężnego z tytułu choroby określonego w odrębnych przepisach, jest złożone przez ubezpieczonego oświadczenie o konieczności odbycia kwarantanny na podstawie § 4 ust. 6. Oświadczenie zawiera imię i nazwisko ubezpieczonego, jego numer PESEL, jeżeli go posiada, informację o dniu rozpoczęcia odbywania obowiązkowej kwarantanny i dniu jej zakończenia oraz dane, o których mowa w ust. 4 pkt 1 i 2, dotyczące osoby zamieszkującej z ubezpieczonym we wspólnym gospodarstwie domowym, u której stwierdzono zakażenie wirusem SARS-CoV-2, oraz podpis ubezpieczonego. Pracodawca albo podmiot obowiązany, o którym mowa w ust. 3, może wystąpić do organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej o potwierdzenie informacji zawartych w oświadczeniu.

§ 8. Obowiązku odbycia kwarantanny, o której mowa w art. 34 ust. 2 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, nie

stosuje się wobec osoby, która zakończyła hospitalizację, odbywanie izolacji lub izolacji w warunkach domowych, z powodu stwierdzenia zakażenia wirusem SARS-CoV-2.

§ 9. 1. Do odwołania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej przemieszczanie się osób przebywających na tym obszarze jest możliwe wyłącznie w celu:

- 1) wykonywania czynności zawodowych lub zadań służbowych, lub pozarolniczej działalności gospodarczej, lub prowadzenia działalności rolniczej lub prac w gospodarstwie rolnym, oraz zakupu towarów i usług z tym związanych;
- 2) zaspokajania niezbędnych potrzeb związanych z bieżącymi sprawami życia codziennego, w tym uzyskania opieki zdrowotnej lub psychologicznej, tej osoby, osoby jej najbliższej w rozumieniu art. 115 § 11 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1444 i 1517), a jeżeli osoba przemieszczająca się pozostaje we wspólnym pożyciu z inną osobą – także osoby najbliższej osobie pozostającej we wspólnym pożyciu, oraz zakupu towarów i usług z tym związanych;
- 3) wykonywania ochotniczo i bez wynagrodzenia świadczeń na rzecz przeciwdziałania skutkom COVID-19, w tym w ramach wolontariatu;
- 4) sprawowania lub uczestniczenia w sprawowaniu kultu religijnego, w tym czynności lub obrzędów religijnych;
- 5) dotarcia do szkoły, placówki oświatowej lub uczelni albo powrotu z nich do miejsca zamieszkania lub pobytu;
- 6) odbycia szkoleń i kursów, przystąpienia do egzaminów, testów lub kwalifikowania oraz udziału w ćwiczeniach, o których mowa w § 26 ust. 12.

2. Do odwołania, od poniedziałku do piątku w dniach, w których szkoły lub placówki oświatowe prowadzą zajęcia dydaktyczno-wychowawcze lub opiekuńcze, w godzinach 8.00–16.00 przemieszczanie się małoletnich do ukończenia 16. roku życia w celach, o których mowa w ust. 1 pkt 1-4, może się odbywać wyłącznie pod opieką osoby sprawującej władzę rodzicielską, opiekuna prawnego albo innej osoby dorosłej.

Rozdział 3

Ograniczenia, zakazy i nakazy obowiązujące na obszarze, na którym wystąpił stan epidemii

§ 10. 1. Do odwołania ustanawia się zakaz prowadzenia przez przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U.

z 2019 r. poz. 1292 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 424 i 1086) oraz przez inne podmioty działalności polegającej na prowadzeniu:

- 1) dyskotek i klubów nocnych lub działalności, która polega na udostępnieniu miejsca do tańczenia organizowanego w pomieszczeniach lub w innych miejscach o zamkniętej przestrzeni, z wyłączeniem sportowych klubów tanecznych;
- 2) basenów, aquaparków, siłowni, klubów i centrów fitness, z wyłączeniem basenów, siłowni, klubów i centrów fitness:
 - a) działających w podmiotach wykonujących działalność leczniczą przeznaczonych dla pacjentów,
 - b) przeznaczonych dla osób uprawiających sport w ramach współzawodnictwa sportowego, zajęć sportowych lub wydarzeń sportowych, o których mowa w ust. 17, studentów i uczniów – w ramach zajęć na uczelni lub w szkole;
- 3) działalności usługowej związanej z poprawą kondycji fizycznej (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 96.04.Z);
- 4) działalności związanej z prowadzeniem kasyn, z wyłączeniem kasyn internetowych;
- 5) działalności związanej z eksploatacją automatów do gier hazardowych na monety (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 92.00.Z);
- 6) działalności związanej z fryzjerstwem i pozostałymi zabiegami kosmetycznymi (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 96.02.Z) oraz związanej z działalnością salonów tatuażu i piercingu (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 96.09.Z).

2. Do odwołania prowadzenie usług hotelarskich w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 238 oraz z 2020 r. poz. 374 i 568) jest dopuszczalne, z wyłączeniem działalności, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, wykonywanej na terenie prowadzenia usług hotelarskich, wyłącznie:

- 1) w zakresie działalności hoteli robotniczych lub hoteli dla pracowników sezonowych (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 55.90.Z);
- 2) dla gości:
 - a) korzystających z tych usług w ramach podróży służbowej, o której mowa w art. 77⁵ § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, lub podróży wykonywanej w związku z czynnościami służbowymi lub zawodowymi, lub związanymi z wykonywaniem działalności gospodarczej,

- b) będących zawodnikami korzystającymi z tych usług w czasie zgrupowań i współzawodnictwa sportowego,
- c) będących osobami wykonującymi zawód medyczny w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej,
- d) będących pacjentami i ich opiekunami, w celu uzyskania świadczenia opieki zdrowotnej.

3. Potwierdzeniem odpowiednio podróży albo zgrupowania i współzawodnictwa sportowego, albo wykonywania zawodu medycznego w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, albo konieczności zapewnienia zakwaterowania wynikającego z warunków określonych dla danego świadczenia opieki zdrowotnej, o których mowa w ust. 2 pkt 2, jest odpowiednio dokument wystawiony przez pracodawcę albo polski związek sportowy, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. z 2020 r. poz. 1133), albo podmiot wykonujący działalność leczniczą, albo pisemne oświadczenie gościa, o którym mowa w ust. 2 pkt 2.

4. Do prowadzenia usług hotelarskich w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych stosuje się przepisy ust. 12–16 i 18.

5. Prowadzenie działalności, o której mowa w ust. 9, na terenie prowadzenia usług hotelarskich, jest dopuszczalne wyłącznie dla gości, o których mowa w ust. 2, których pobyt wynosi co najmniej jedną dobę hotelową, pod warunkiem dostarczania posiłków lub napojów gościom do pokoju hotelowego.

6. Do odwołania prowadzenie przez przewoźnika lotniczego w rozumieniu art. 2 pkt 16 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze działalności związanej z przewozem lotniczym pasażerskim jest dopuszczalne, pod warunkiem:

- 1) zapewnienia płynów do dezynfekcji rąk na pokładzie statku powietrznego;
- 2) dezynfekcji statku powietrznego:
 - a) raz na dobę w przypadku wykonywania operacji lotniczych z pasażerami,
 - b) po każdej operacji lotniczej z osobą chorą albo z podejrzeniem zakażenia chorobą zakaźną,
 - c) przed i po każdej operacji lotniczej z pasażerami trwającej co najmniej 6 godzin;
- 3) przekazania pasażerom, za pośrednictwem personelu pokładowego, do wypełnienia formularzy kart lokalizacji podróznego dla celów zdrowotnych oraz odebrania wypełnionych kart – w przypadku gdy pasażer przekracza granicę państwową w celu

udania się do swojego miejsca zamieszkania lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

7. Personel pokładowy przekazuje karty lokalizacji podróznego dla celów zdrowotnych, o których mowa w ust. 6 pkt 3, osobie wyznaczonej przez zarządzającego lotniskiem.

8. Osoba wyznaczona przez zarządzającego lotniskiem przekazuje karty lokalizacji podróznego dla celów zdrowotnych, o których mowa w ust. 6 pkt 3, właściwemu miejscowo wojewodzie w celu wprowadzenia zawartych w nich danych do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w § 2 ust. 4 pkt 1.

9. Do odwołania prowadzenie przez przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców oraz przez inne podmioty działalności polegającej na przygotowywaniu i podawaniu posiłków i napojów gościom siedzącym przy stołach lub gościom dokonującym własnego wyboru potraw z wystawionego menu, spożywanych na miejscu (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 56.10.A) oraz związanej z konsumpcją i podawaniem napojów (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 56.30.Z) jest dopuszczalne wyłącznie w przypadku realizacji usług polegających na przygotowywaniu i podawaniu żywności na wynos lub jej przygotowywaniu i dostarczaniu oraz w przypadku działalności polegającej na przygotowywaniu i podawaniu posiłków lub napojów przeznaczonych do spożycia przez pasażerów po zajęciu miejsca siedzącego w pociągach objętych obowiązkową rezerwacją miejsc.

10. Do odwołania prowadzenie działalności, o której mowa w ust. 9, na terenie szkół i placówek oświatowych jest dopuszczalne pod warunkiem, że klienci będą zajmowali co drugi stolik i odległość między stolikami będzie wynosiła co najmniej 1,5 m, chyba że między stolikami znajduje się przegroda o wysokości co najmniej 1 m, licząc od powierzchni stolika.

11. Do odwołania prowadzenie przez przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców oraz przez inne podmioty działalności twórczej związanej z wszelkimi zbiorowymi formami kultury i rozrywki (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w dziale 90.0) jest dopuszczalne w zakresie organizowanych bez udziału publiczności:

- 1) działań niezbędnych do przygotowania wydarzeń artystycznych, takich jak próby i ćwiczenia;
- 2) nagrań fonograficznych i audiowizualnych;
- 3) wydarzeń transmitowanych za pomocą środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość.

12. Do odwołania ustanawia się ograniczenie prowadzenia działalności przez biblioteki publiczne i naukowe, instytucje kultury oraz inne podmioty działające na podstawie przepisów ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach (Dz. U. z 2020 r. poz. 902) polegające na zakazie:

- 1) udostępniania zbiorów publiczności,
- 2) organizacji wydarzeń z udziałem publiczności

– z wyłączeniem działań prowadzonych za pomocą środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość oraz udostępniania zbiorów w formie bezkontaktowej, z zachowaniem odpowiednich wymogów sanitarnych.

13. Zakaz, o którym mowa w ust. 12, nie dotyczy:

- 1) udostępniania zbiorów, które znajdują się na wolnym powietrzu, z wyjątkiem wnętrz obiektów kubaturowych, które mają być zamknięte dla zwiedzających;
- 2) zwiedzania lasów, parków i ogrodów zabytkowych należących do instytucji kultury oraz innych podmiotów, o których mowa w ust. 12.

14. Do odwołania ustanawia się zakaz prowadzenia przez przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców oraz przez inne podmioty działalności związanej z projekcją filmów lub nagrań wideo w kinach, na otwartym powietrzu lub w pozostałych miejscach oraz działalności klubów filmowych (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 59.14.Z), z wyjątkiem działalności, która może być realizowana przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość.

15. Do odwołania prowadzenie przez przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców oraz przez inne podmioty działalności związanej ze sportem, rozrywkowej i rekreacyjnej (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w dziale 93.0) polegającej na organizacji współzawodnictwa sportowego, zajęć sportowych i wydarzenia sportowego jest dopuszczalne, pod warunkiem zapewnienia, aby:

- 1) na stadionach i boiskach w zakresie organizacji współzawodnictwa sportowego seniorów w rozgrywkach prowadzonych przez polski związek sportowy w drugiej i trzeciej klasie rozgrywkowej oraz Pucharze Polski lub ligę zawodową działającą w najwyższej klasie rozgrywkowej w sporcie piłka nożna oraz na stadionach oraz przy wykorzystaniu infrastruktury zewnętrznej do uprawiania sportów motorowych w zakresie organizacji współzawodnictwa sportowego w rozgrywkach prowadzonych przez polski związek sportowy w drugiej klasie rozgrywkowej oraz przez ligę zawodową działającą w najwyższej klasie rozgrywkowej w sporcie żużlowym,

- 2) w zajęciach lub wydarzeniach sportowych oraz współzawodnictwie sportowym z wyłączeniem pól golfowych, kortów tenisowych, stajni, stadnin i torów wyścigowych dla koni, infrastruktury do sportów wodnych i lotniczych, których nie dotyczą ograniczenia co do maksymalnej liczby osób, uczestniczyło nie więcej niż 150 uczestników jednocześnie, nie licząc osób zajmujących się obsługą wydarzenia,
 - 3) basenach
- wydarzenia odbywały się bez udziału publiczności.

16. Do odwołania ustanawia się zakaz organizowania i przeprowadzania wydarzeń sportowych lub współzawodnictwa sportowego polegających na biegach lub jeździe na rowerze, z wyjątkiem organizowanych przez polski związek sportowy lub pozostających w bezpośrednim związku z prawami wyłącznymi polskiego związku sportowego, o których mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie.

17. W przypadkach i na obiektach, o których mowa w ust. 15:

- 1) podmiot uprawniony do udostępnienia obiektu, organizator wydarzenia sportowego lub zajęć sportowych (w przypadku zajęć poza obiektem sportowym oraz niezwiązanych z wydarzeniem sportowym):
 - a) weryfikuje liczbę osób uczestniczących w zajęciach sportowych, wydarzeniu sportowym, korzystających z obiektu sportowego lub sprzętu sportowego,
 - b) dezynfekuje szatnie i węzły sanitarne,
 - c) zapewnia osobom uczestniczącym w zajęciach sportowych, wydarzeniu sportowym lub korzystającym z obiektu sportowego lub ze sprzętu sportowego środki do dezynfekcji rąk i sprzętu sportowego,
 - d) dezynfekuje urządzenia i sprzęt sportowy po każdym użyciu i każdej grupie korzystających,
 - e) zapewnia 15-minutowe odstępy między wchodzącymi i wychodzącymi uczestnikami zajęć sportowych, wydarzeń sportowych lub korzystających z obiektu sportowego lub sprzętu sportowego lub w inny sposób ogranicza kontakt pomiędzy tymi osobami;
- 2) osoby uczestniczące w zajęciach sportowych lub wydarzeniu sportowym oraz korzystające z obiektu sportowego lub ze sprzętu sportowego są obowiązane do dezynfekcji rąk, wchodząc i opuszczając obiekt, wydarzenie sportowe lub zajęcia sportowe.

18. Do odwołania prowadzenie przez przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców oraz przez inne podmioty działalności związanej z organizacją, promocją lub zarządzaniem imprezami, takimi jak targi, wystawy, kongresy, konferencje, spotkania, włączając działalności polegające na zarządzaniu i dostarczaniu pracowników do obsługi terenów i obiektów, w których te imprezy mają miejsce (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 82.30.Z), jest dopuszczalne, pod warunkiem realizowania tego rodzaju działalności za pośrednictwem środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość.

19. Do odwołania ustanawia się zakaz prowadzenia przez przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców oraz przez inne podmioty działalności polegającej na prowadzeniu wesołych miasteczek i parków rozrywki (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 93.21.Z), pokojów zagadek, domów strachu, miejsc do tańczenia i w zakresie innych form rozrywki lub rekreacji organizowanych w pomieszczeniach lub w innych miejscach o zamkniętej przestrzeni (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 93.29.A) oraz pozostałej działalności rozrywkowej i rekreacyjnej (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 93.29.B).

§ 11. 1. Do odwołania osoby przebywające:

- 1) w obiekcie handlowym lub usługowym o powierzchni sprzedaży lub świadczenia usług powyżej 2000 m²,
 - 2) w placówce handlowej w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni (Dz. U. z 2019 r. poz. 466),
 - 3) na stacji paliw płynnych w rozumieniu art. 3 pkt 8 ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni,
 - 4) w miejscu prowadzenia sprzedaży na targowisku (straganie)
- są obowiązane nosić rękawiczki jednorazowe lub stosować środki do dezynfekcji rąk.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy osób, które nie mogą zakładać lub zdejmować rękawiczek z powodu stanu zdrowia, całościowych zaburzeń rozwoju, zaburzeń psychicznych, niepełnosprawności intelektualnej w stopniu umiarkowanym, znacznym albo głębokim, lub osoby mającej trudności z samodzielnym założeniem lub zdjęciem rękawiczek; okazanie orzeczenia lub zaświadczenia w tym zakresie nie jest wymagane.

3. Do odwołania:

- 1) obiekty handlowe lub usługowe o powierzchni sprzedaży lub świadczenia usług powyżej 2000 m², placówki handlowe w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni oraz zarządzający targowiskami (straganami) są obowiązani zapewnić rękawiczki jednorazowe lub środki do dezynfekcji rąk;
- 2) obiekty handlowe lub usługowe o powierzchni sprzedaży lub świadczenia usług powyżej 2000 m² oraz placówki handlowe w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni są obowiązane dokonywać, w godzinach ich otwarcia, co najmniej raz na godzinę, dezynfekcji stanowiska kasowego lub stanowiska obsługi, lub dystrybutora na stacji paliw płynnych w rozumieniu art. 3 pkt 8 ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni;
- 3) zakłady pracy są obowiązane zapewnić:
 - a) osobom zatrudnionym niezależnie od podstawy zatrudnienia rękawiczki jednorazowe lub środki do dezynfekcji rąk,
 - b) odległość między stanowiskami pracy wynoszącą co najmniej 1,5 m, chyba że jest to niemożliwe ze względu na charakter działalności wykonywanej w danym zakładzie pracy, a zakład ten zapewnia środki ochrony osobistej związane ze zwalczaniem epidemii.

4. W obiektach i placówkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, oraz świadczących usługi pocztowe może przebywać jednocześnie nie więcej niż:

- 1) 1 osoba na 15 m² – w przypadku obiektów i placówek o powierzchni przeznaczonej w celu sprzedaży lub świadczenia usług nie większej niż 100 m²;
- 2) 1 osoba na 20 m² – w przypadku obiektów i placówek o powierzchni przeznaczonej w celu sprzedaży lub świadczenia usług większej niż 100 m².

5. Przed wejściem do obiektów i placówek, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, oraz świadczących usługi pocztowe informuje się o limicie osób, o którym mowa w ust. 4, oraz podejmuje środki zapewniające jego przestrzeganie.

6. Do odwołania w obiektach handlowych lub usługowych, w tym parkach handlowych, o powierzchni sprzedaży lub świadczenia usług powyżej 2000 m² ustanawia się zakaz:

- 1) handlu detalicznego właścicielom lub najemcom powierzchni handlowej, z wyłączeniem takiego, którego przeważająca działalność polega na sprzedaży:
 - a) żywności w rozumieniu art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2020 r. poz. 2021),
 - b) produktów kosmetycznych w rozumieniu art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 4 października 2018 r. o produktach kosmetycznych (Dz. U. poz. 2227) innych niż przeznaczone do perfumowania lub upiększania,
 - c) artykułów toaletowych,
 - d) środków czystości,
 - e) produktów leczniczych w rozumieniu art. 2 pkt 32 ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2020 r. poz. 944 i 1493), w tym przez apteki lub punkty apteczne,
 - f) wyrobów medycznych w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 38 ustawy z dnia 20 maja 2010 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 186 i 1493),
 - g) środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego w rozumieniu art. 3 ust. 3 pkt 43 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia,
 - h) gazet lub książek,
 - i) artykułów budowlanych lub artykułów remontowych,
 - j) artykułów dla zwierząt domowych,
 - k) usług telekomunikacyjnych,
 - l) części i akcesoriów do pojazdów samochodowych lub motocykli,
 - m) paliw;
- 2) prowadzenia działalności usługowej właścicielom lub najemcom powierzchni usługowej, z wyłączeniem takiej, której przeważająca działalność polega na świadczeniu usług:
 - a) optycznych,
 - b) medycznych,
 - c) bankowych,
 - d) pocztowych, logistycznych oraz polegających na wydawaniu i odbieraniu przesyłek,
 - e) ubezpieczeniowych,

- f) naprawy pojazdów samochodowych lub motocykli oraz naprawy lub wymiany opon i dętek,
 - g) myjni samochodowych,
 - h) ślusarskich,
 - i) zegarmistrzowskich,
 - j) szewskich,
 - k) krawieckich,
 - l) pralniczych,
 - m) gastronomicznych polegających wyłącznie na przygotowywaniu i podawaniu żywności na wynos lub na przygotowywaniu i dostarczaniu żywności;
- 3) prowadzenia handlu detalicznego lub działalności usługowej na wyspach handlowych.

§ 12. 1. Do odwołania obiekty handlowe lub usługowe, o których mowa w § 11 ust. 1 pkt 1, oraz placówki handlowe w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni, których przeważająca działalność polega na:

- 1) sprzedaży:
- a) żywności w rozumieniu art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia,
 - b) produktów kosmetycznych w rozumieniu art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 4 października 2018 r. o produktach kosmetycznych innych niż przeznaczone do perfumowania lub upiększania,
 - c) artykułów toaletowych,
 - d) środków czystości,
 - e) produktów leczniczych w rozumieniu art. 2 pkt 32 ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne, w tym przez apteki lub punkty apteczne,
 - f) wyrobów medycznych w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 38 ustawy z dnia 20 maja 2010 r. o wyrobach medycznych,
 - g) środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego w rozumieniu art. 3 ust. 3 pkt 43 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia,
- 2) świadczeniu usług pocztowych
- od poniedziałku do piątku w godzinach 10.00–12.00 obsługują wyłącznie osoby powyżej 60. roku życia.

2. Na terenie obiektu albo placówki określonej w ust. 1 informuje się, w sposób w niej przyjęty, o godzinach obsługiwanie osób powyżej 60. roku życia.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, w przypadku:

- 1) gdy wydanie produktu leczniczego, wyrobu medycznego albo środka spożywczego specjalnego przeznaczenia żywieniowego następuje w sytuacji zagrożenia życia lub zdrowia;
- 2) handlu hurtowego;
- 3) placówek handlowych działających w szkołach lub placówkach oświatowych.

§ 13. 1. Do odwołania ustanawia się czasowe ograniczenie wykonywania działalności leczniczej polegające na zaprzestaniu:

- 1) udzielania świadczeń w zakresie lecznictwa uzdrowiskowego, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1662);
- 2) realizowanej w trybie stacjonarnym rehabilitacji leczniczej, w tym rehabilitacji w ramach:
 - a) turnusów leczniczo-profilaktycznych w podmiotach leczniczych nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej przez osoby uprawnione, o których mowa w:
 - art. 67 ust. 6 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 860),
 - art. 4a ust. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1221),
 - art. 9b ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa (Dz. U. z 2014 r. poz. 1510 oraz z 2019 r. poz. 1726),
 - b) turnusów leczniczo-profilaktycznych w podmiotach leczniczych utworzonych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, w których są udzielane stacjonarne i całodobowe świadczenia opieki zdrowotnej z zakresu leczenia uzdrowiskowego albo rehabilitacji uzdrowiskowej, przez osoby uprawnione, o których mowa w:
 - art. 145ga ust. 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360, 956 i 1610),

- art. 49i ust. 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1123 i 1610),
 - art. 144a ust. 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 384, 695 i 1610),
 - art. 147j ust. 2 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej,
- c) turnusów readaptacyjno-kondycyjnych w:
- podmiotach leczniczych utworzonych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, w których są udzielane stacjonarne i całodobowe świadczenia opieki zdrowotnej z zakresu leczenia uzdrowiskowego albo rehabilitacji uzdrowiskowej,
 - jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej,
- d) turnusów antystresowych w podmiotach leczniczych utworzonych i nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych przez funkcjonariuszy lub pracowników Policji, Państwowej Straży Pożarnej, Straży Granicznej oraz Służby Ochrony Państwa,
- e) turnusów rehabilitacyjnych realizowanych w ramach zamówień udzielanych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych na podstawie ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 266, 321, 568, 695, 875 i 1291), w trybie stacjonarnym
- z wyjątkiem: przypadków, w których zaprzestanie lub nierozpoczęcie rehabilitacji grozi poważnym pogorszeniem stanu zdrowia pacjenta, świadczeń udzielanych za pośrednictwem systemów teleinformatycznych lub systemów łączności, w tym obejmujących kardiologiczną telerehabilitację hybrydową, świadczeń stacjonarnych w rozumieniu przepisów wydanych na podstawie art. 31d ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1398, 1492, 1493, 1578 i 1875), udzielanych pacjentom w ramach ciągłości i kontynuacji leczenia, przeniesionych bezpośrednio z ośrodka leczenia ostrej fazy choroby, w rozumieniu tych przepisów oraz rehabilitacji leczniczej dla pacjentów po przebytej chorobie COVID-19.

2. Do odwołania warunkiem rozpoczęcia rehabilitacji leczniczej w ośrodku rehabilitacyjnym w systemie stacjonarnym w przypadku, w którym zaprzestanie lub nierozpoczęcie rehabilitacji grozi poważnym pogorszeniem stanu zdrowia pacjenta, jest

negatywny wynik testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2, z materiału pobranego w terminie nie wcześniejszym niż 6 dni przed terminem rozpoczęcia turnusu rehabilitacyjnego.

3. Zlecenia na wykonanie testu diagnostycznego dokonuje ośrodek rehabilitacyjny będący podmiotem wykonującym działalność leczniczą, do którego pacjent został skierowany na rehabilitację leczniczą. Testy te są finansowane ze środków publicznych.

4. Przepisy ust. 2 i 3 w zakresie obowiązku wykonania testu oraz jego finansowania ze środków publicznych stosuje się do działalności polegającej na organizowaniu turnusów leczniczo-profilaktycznych i readaptacyjno-kondycyjnych, o których mowa w ust. 1 pkt 2.

§ 14. Do odwołania ustanawia się czasowe zaprzestanie wykonywania działalności polegającej na organizowaniu turnusu rehabilitacyjnego, o którym mowa w art. 10c ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 426, 568 i 875).

§ 15. Do odwołania placówka wsparcia dziennego, o której mowa w przepisach o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, może realizować swoje zadania wyłącznie z wykorzystaniem metod i technik porozumienia się na odległość.

§ 16. 1. Do odwołania warunkiem przyjęcia do:

- 1) zakładu opiekuńczo-leczniczego,
- 2) zakładu pielęgnacyjno-opiekuńczego

– jest negatywny wynik testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2 pacjenta z materiału pobranego w terminie nie wcześniejszym niż 6 dni przed terminem przyjęcia do zakładu.

2. Podstawą do wykonania testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2 finansowanego ze środków publicznych jest skierowanie, o którym mowa w art. 33a ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, oraz skierowanie do przyjęcia do psychiatrycznego zakładu opiekuńczo-leczniczego i pielęgnacyjno-opiekuńczego dokonane na podstawie art. 22 i art. 29 ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz. U. z 2020 r. poz. 685).

§ 17. 1. Do odwołania warunkiem przyjęcia do:

- 1) hospicjum stacjonarnego,
- 2) oddziału medycyny paliatywnej

– jest negatywny wynik testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2 pacjenta z materiału pobranego w terminie nie wcześniejszym niż 6 dni przed terminem przyjęcia do hospicjum lub oddziału.

2. Podstawą do wykonania testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2 finansowanego ze środków publicznych jest skierowanie do hospicjum lub oddziału, o których mowa w ust. 1.

3. Wynik testu diagnostycznego w kierunku SARS CoV-2 nie jest wymagany w sytuacji wymagającej, ze względu na stan zdrowia pacjenta, pilnego albo natychmiastowego przyjęcia pacjenta do hospicjum lub oddziału, o których mowa w ust. 1. W takim przypadku test ten jest wykonywany niezwłocznie po przyjęciu pacjenta do hospicjum lub oddziału, o których mowa w ust. 1.

§ 18. 1. Do odwołania warunkiem przyjęcia do domu pomocy społecznej jest negatywny wynik testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2 z materiału pobranego w terminie nie wcześniejszym niż 6 dni przed wyznaczonym terminem przyjęcia.

2. Podstawą do wykonania testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2 finansowanego ze środków publicznych, jest decyzja o skierowaniu do domu pomocy społecznej lub decyzja o umieszczeniu w domu pomocy społecznej, wydane na podstawie art. 59 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1876), albo orzeczenie sądu opiekuńczego o przyjęciu do domu pomocy społecznej.

§ 19. 1. Do odwołania podmioty udzielające świadczeń opieki zdrowotnej za pośrednictwem systemów teleinformatycznych lub systemów łączności potwierdzają tożsamość świadczeniobiorcy, o którym mowa w art. 50 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, na podstawie danych przekazanych przez tego świadczeniobiorcę za pośrednictwem tych systemów, w tym przez telefon.

2. W razie niepotwierdzenia prawa świadczeniobiorcy do świadczeń opieki zdrowotnej w sposób określony w art. 50 ust. 1 lub 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, świadczeniobiorca może złożyć oświadczenie o przysługującym mu prawie do świadczeń opieki zdrowotnej za pośrednictwem systemów, o których mowa w ust. 1, w tym przez telefon. Przepisów art. 50 ust. 6, 8 i 10 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych nie stosuje się.

3. Wymóg, o którym mowa w art. 20 ust. 2a pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, dostarczenia

oryginału skierowania nie później niż w terminie 14 dni roboczych od dnia wpisania na listę oczekujących na udzielenie świadczenia nie ma zastosowania do odwołania.

4. Świadczeniobiorca ma obowiązek dostarczyć świadczeniodawcy oryginał skierowania w terminie 21 dni od dnia odwołania stanu epidemii, jednakże nie później niż w dniu udzielenia świadczenia opieki zdrowotnej wykonywanego na podstawie tego skierowania.

5. W przypadku świadczeń opieki zdrowotnej udzielanych za pośrednictwem systemów teleinformatycznych lub systemów łączności, przy braku możliwości dostarczenia skierowania, świadczeniobiorca przekazuje w dniu udzielenia świadczenia skan albo zdjęcie skierowania za pośrednictwem tych systemów, albo, jeżeli nie ma takiej możliwości, przekazuje świadczeniodawcy dane uwidocznione na tym skierowaniu.

6. Warunek opatrzenia informacji o wystawionym skierowaniu podpisem osoby wystawiającej skierowanie, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z wdrażaniem rozwiązań w obszarze e-zdrowia (Dz. U. poz. 1590), może nie być stosowany, w przypadku gdy świadczeniodawca z przyczyn organizacyjno-technicznych nie może zidentyfikować i określić odpowiedniego statusu tego skierowania w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 7 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia. W takim przypadku jest wystarczające podanie przez świadczeniobiorcę, za pośrednictwem systemów teleinformatycznych lub systemów łączności, podstawowych informacji zawartych w skierowaniu oraz:

- 1) klucza dostępu do skierowania, o którym mowa w art. 59b ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, albo
- 2) kodu dostępu, o którym mowa w art. 59b ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, oraz numeru PESEL, a w przypadku jego braku – serii i numeru paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość, albo
- 3) numeru identyfikującego skierowanie.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, świadczeniobiorca składa oświadczenie o niedokonaniu zgłoszenia w celu udzielenia świadczenia opieki zdrowotnej u innego świadczeniodawcy na podstawie tego skierowania. Oświadczenie to może zostać złożone za pośrednictwem systemów teleinformatycznych lub systemów łączności.

8. Do odwołania świadczeniobiorca, który nie zgłosił się na ustalony termin udzielenia świadczenia opieki zdrowotnej i został z tego powodu skreślony z listy oczekujących, o której mowa w art. 20 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, podlega przywróceniu na tę listę bez konieczności uprawdopodobnienia, że niezgłoszenie się nastąpiło z powodu siły wyższej. Wniosek o przywrócenie na listę oczekujących, o którym mowa w art. 20 ust. 10f ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, świadczeniobiorca zgłasza nie później niż w terminie 14 dni od dnia odwołania stanu epidemii.

9. Dokument elektroniczny, o którym mowa w art. 50 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, może zawierać dane inne niż wskazane w art. 50 ust. 5 tej ustawy, w szczególności informację o poddaniu świadczeniobiorcy obowiązkowej kwarantannie lub izolacji w warunkach domowych, o których mowa w przepisach o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.

10. Do odwołania zlecenie wykonania badania laboratoryjnego polegającego na wykonaniu testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2, następujące za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w § 2 ust. 4 pkt 1, uznaje się za spełniające standardy jakości, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 17 ust. 4 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o diagnostyce laboratoryjnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 849 oraz z 2020 r. poz. 567 i 1493).

11. Do odwołania oświadczenia woli świadczeniobiorców o wyborze świadczeniodawcy, lekarza podstawowej opieki zdrowotnej, pielęgniarki podstawowej opieki zdrowotnej i położnej podstawowej opieki zdrowotnej mogą być składane zgodnie z wzorami obowiązującymi w dniu 13 marca 2020 r.

§ 20. 1. Zlecenia na zaopatrzenie w wyroby medyczne i zlecenia naprawy, o których mowa w art. 38 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 357, 945, 1493 i 1875), mogą być wystawiane, do odwołania, za pośrednictwem systemów teleinformatycznych lub systemów łączności.

2. W przypadku braku możliwości weryfikacji zleceń, o których mowa w ust. 1, i potwierdzenia posiadania prawa do świadczeń opieki zdrowotnej za pośrednictwem serwisów internetowych lub usług informatycznych Narodowego Funduszu Zdrowia, weryfikacja

i potwierdzenie mogą nastąpić, do odwołania, za pośrednictwem innych systemów teleinformatycznych lub systemów łączności.

3. Do odwołania osoby, o których mowa w art. 27 ust. 1 i art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, mogą nie przekazywać odpowiednio formularzy: ZLK 1 Zgłoszenie podejrzenia lub rozpoznania zakażenia lub choroby zakaźnej oraz ZLB 1 Zgłoszenie dodatniego wyniku badania w kierunku biologicznych czynników chorobotwórczych, dotyczących zakażenia SARS-CoV-2, pod warunkiem zlecenia wykonania testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2 oraz przekazania jego wyniku za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w § 2 ust. 4 pkt 1.

4. W przypadku braku możliwości dołączenia do wniosku o dofinansowanie ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych zaopatrzenia w wyroby medyczne, potwierdzonej za zgodność przez świadczeniodawcę realizującego zlecenie na zaopatrzenie w wyroby medyczne, kopii zrealizowanego zlecenia, o której mowa w § 11 ust. 4 pkt 2 lit. a rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie określenia rodzajów zadań powiatu, które mogą być finansowane ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 926 oraz z 2019 r. poz. 1275), wprowadza się, do odwołania, możliwość dołączenia do wniosku potwierdzonej przez świadczeniodawcę realizującego zlecenie na zaopatrzenie w wyroby medyczne kopii dokumentu potwierdzającego odbiór wyrobu medycznego, który zawiera unikalny numer identyfikacyjny nadany przez system informatyczny Narodowego Funduszu Zdrowia, wystawiony przez świadczeniodawcę realizującego zlecenie na zaopatrzenie w wyroby medyczne wraz z fakturą określającą cenę nabycia z wyodrębnioną kwotą opłacaną w ramach ubezpieczenia zdrowotnego oraz kwotą udziału własnego lub inny dokument potwierdzający zakup.

§ 21. 1. Do odwołania wykonywanie zadań przez urząd administracji publicznej lub jednostkę organizacyjną wykonującą zadania o charakterze publicznym może podlegać ograniczeniu polegającym na wykonywaniu wyłącznie zadań niezbędnych do zapewnienia pomocy obywatelom.

2. Do odwołania w urzędach administracji publicznej lub jednostkach organizacyjnych wykonujących zadania o charakterze publicznym dopuszczalna liczba interesantów przebywających, w tym samym czasie, w jednym pomieszczeniu nie może być większa niż

1 osoba na jedno stanowisko obsługi, z wyłączeniem osób realizujących zadania w zakresie obsługi interesantów.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do:

- 1) dziecka do ukończenia 13. roku życia;
- 2) osoby z orzeczeniem o niepełnosprawności, osoby z orzeczeniem o stopniu niepełnosprawności, osoby z orzeczeniem o potrzebie kształcenia specjalnego lub osoby, która ze względu na stan zdrowia nie może poruszać się samodzielnie;
- 3) osoby o ograniczonej możliwości prowadzenia własnych spraw w urzędzie;
- 4) osoby wymagającej pomocy tłumacza;
- 5) innej osoby, w przypadkach wynikających z odrębnych przepisów.

4. Do zadań, o których mowa w ust. 1, zalicza się w szczególności sprawy z zakresu:

- 1) rejestracji stanu cywilnego;
- 2) ewidencji ludności i dowodów osobistych;
- 3) pomocy społecznej;
- 4) świadczenia usług komunalnych;
- 5) działania urzędów pracy, w tym wsparcia przedsiębiorców w związku z epidemią wywołaną zakażeniami wirusem SARS-CoV-2;
- 6) wydawania praw jazdy, dowodów rejestracyjnych i innych dokumentów komunikacyjnych;
- 7) budownictwa oraz planowania i zagospodarowania przestrzennego, w tym dotyczące:
 - a) decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu lub decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego wydawanych na podstawie ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2020 r. poz. 293, 471, 782, 1086 i 1378),
 - b) decyzji o pozwoleniu na budowę, sprzeciwu do zgłoszenia robót budowlanych lub decyzji o pozwoleniu na użytkowanie wydawanych na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2020 r. poz. 1333),
 - c) decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej wydawanej na podstawie ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1363),
 - d) decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej wydawanej na podstawie ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1043, 1378 i 1778);

- 8) ochrony środowiska, w tym dotyczące:
- a) decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji inwestycji wydawanej na podstawie ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020 r. poz. 283, 284, 322, 471 i 1378),
 - b) decyzji zezwalającej na usunięcie drzew lub krzewów wydawanej na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2020 r. poz. 55, 471 i 1378),
 - c) wydawania zezwoleń na przetwarzanie odpadów, zezwoleń na zbieranie odpadów, decyzji o uznaniu przedmiotu lub substancji za produkt uboczny oraz decyzji o odmowie uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny, na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2020 r. poz. 797 i 875),
 - d) decyzji dotyczących pozwoleń zintegrowanych na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219, 1378 i 1565),
 - e) zgłoszenia instalacji, z której emisja nie wymaga pozwolenia, mogącej negatywnie oddziaływać na środowisko, na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;
- 9) korzystania z wód, w zakresie zgody wodnoprawnej wydawanej na podstawie ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2020 r. poz. 310, 284, 695, 782, 875 i 1378);
- 10) przebudowy lub remontu infrastruktury telekomunikacyjnej istniejącej w pasie drogowym drogi publicznej, lokalizowania infrastruktury telekomunikacyjnej w pasie drogowym drogi publicznej, udostępnienia przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu kanału technologicznego oraz zajęcia pasa drogowego drogi publicznej w celu umieszczenia w nim infrastruktury telekomunikacyjnej lub prowadzenia robót w tym pasie dotyczących infrastruktury telekomunikacyjnej, o których mowa w art. 38–40 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 470, 471 i 1087).

5. Decyzję o rodzaju i formie wprowadzanych ograniczeń, o których mowa w ust. 1, podejmuje, z zastrzeżeniem ust. 4, kierownik urzędu administracji publicznej, dyrektor generalny urzędu lub kierujący jednostką organizacyjną wykonującą zadania o charakterze publicznym, uwzględniając konieczność zapewnienia bezpieczeństwa obywateli, zawiada-

mając o tych ograniczeniach, w drodze ogłoszenia, na stronie podmiotowej urzędu lub jednostki, a także przez wywieszenie ogłoszenia w siedzibie urzędu lub jednostki.

§ 22. 1. Do dnia ... (*termin zostanie określony po uzgodnieniu z Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego*) w urzędach administracji publicznej lub jednostkach organizacyjnych wykonujących zadania o charakterze publicznym kierownicy urzędów administracji publicznej, dyrektorzy generalni urzędów lub kierujący jednostką organizacyjną polecają pracownikom wykonywanie pracy zdalnej, z wyjątkiem jednostek organizacyjnych sądów i prokuratury. Do warunków świadczenia pracy zdalnej stosuje się przepisy art. 3–8 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1842).

2. Kierownik urzędu administracji publicznej, dyrektor generalny urzędu lub kierujący jednostką organizacyjną wykonującą zadania o charakterze publicznym może wyłączyć z zakresu pracy zdalnej pracowników realizujących zadania niezbędne do zapewnienia pomocy obywatelom lub inne zadania niezbędne ze względu na przepisy prawa lub potrzeby urzędu lub jednostki, jeżeli nie jest możliwe ich wykonywanie w ramach pracy zdalnej.

§ 23. 1. Do odwołania nakazuje się udostępnienie, w celu zwalczania epidemii, nieruchomości, lokali i terenów, jeżeli są one przewidziane w planie, o którym mowa w art. 44 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.

2. Wojewoda, na podstawie informacji uzyskanej od właściwego wojewódzkiego inspektora sanitarnego, informuje właściciela o obowiązku udostępnienia nieruchomości, lokalu i terenu.

§ 24. 1. Do odwołania, w przypadku gdy przemieszczanie się następuje:

- 1) pieszo – jednocześnie mogą się poruszać osoby w odległości nie mniejszej niż 1,5 m od siebie:
 - a) chyba że zachowanie tej odległości nie jest możliwe ze względu na opiekę nad:
 - dzieckiem do ukończenia 13. roku życia,
 - osobą z orzeczeniem o niepełnosprawności, osobą z orzeczeniem o stopniu niepełnosprawności, osobą z orzeczeniem o potrzebie kształcenia specjalnego lub osobą, która ze względu na stan zdrowia nie może poruszać się samodzielnie,
 - b) z wyłączeniem osób wspólnie zamieszkujących lub gospodarujących,

- c) chyba że realizują obowiązek zakrywania ust i nosa zgodnie z § 25 ust. 1;
- 2) środkami publicznego transportu zbiorowego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 14 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1944) oraz pojazdami samochodowymi przeznaczonymi konstrukcyjnie do przewozu więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą – danym środkiem transportu albo pojazdem można przewozić, w tym samym czasie, nie więcej osób niż wynosi 50% liczby miejsc siedzących albo 30% liczby wszystkich miejsc siedzących i stojących określonych w dokumentacji technicznej lub dokumentacji techniczno-ruchowej dla danego typu środka transportu albo pojazdu przy jednoczesnym pozostawieniu w środku transportu albo pojeździe co najmniej 50% miejsc siedzących niezajętych;
- 3) pojazdami samochodowymi przeznaczonymi konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 i nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą – danym pojazdem można przewozić, w tym samym czasie, nie więcej osób niż wynosi połowa miejsc siedzących.

2. Ograniczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, nie stosuje się w odniesieniu do środków transportu specjalnego przeznaczonego do przewozu osób niepełnosprawnych.

3. Ograniczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, nie stosuje się w odniesieniu do pojazdu samochodowego przeznaczonego konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 i nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą, którym poruszają się osoby zamieszkujące lub gospodarujące wspólnie.

4. Ograniczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, nie stosuje się w stosunku do pojazdów samochodowych:

- 1) Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Policji, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Celno-Skarbowej, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Ochrony Państwa, Służby Więziennej, Inspekcji Transportu Drogowego oraz Straży Ochrony Kolei;
- 2) którymi jest wykonywany transport osób w związku z ich uczestnictwem we współzawodnictwie sportowym, zajęciach sportowych lub wydarzeniach sportowych;
- 3) którymi jest wykonywany transport pacjentów w związku z udzielaniem im świadczeń opieki zdrowotnej oraz ich opiekunów.

5. Do odwołania zakazuje się przemieszczania statkiem powietrznym w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze pasażera:

- 1) którego temperatura ciała jest równa albo przekracza 38°C;

- 2) który nie złożył podczas odprawy oświadczenia o stanie zdrowia według wzoru udostępnionego przez przewoźnika lotniczego;
- 3) który nie przestrzega obowiązku zakrywania ust i nosa przy pomocy maseczki.

§ 25. 1. Do odwołania nakłada się obowiązek zakrywania, przy pomocy odzieży lub jej części, maski, maseczki, przyłbicy albo kasku ochronnego, o którym mowa w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 110, 284, 568, 695, 1087 i 1517), ust i nosa:

- 1) w środkach publicznego transportu zbiorowego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 14 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym, na statkach pasażerskich w żegludze krajowej w rozumieniu przepisów o bezpieczeństwie morskim lub statkach żeglugi śródlądowej, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej, przeznaczonymi lub używanymi do przewozu osób;
- 2) w miejscach ogólnodostępnych, w tym:
 - a) na drogach i placach, na terenie cmentarzy, promenad, bulwarów, miejsc postoju pojazdów, parkingów leśnych,
 - b) na terenie nieruchomości wspólnych w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (Dz. U. z 2020 r. poz. 1910) oraz na terenie takich nieruchomości o innych formach posiadania,
 - c) w zakładach pracy, jeżeli w pomieszczeniu przebywa więcej niż 1 osoba, oraz w budynkach użyteczności publicznej przeznaczonych na potrzeby: administracji publicznej, wymiaru sprawiedliwości, kultury, kultu religijnego, oświaty, szkolnictwa wyższego, nauki, wychowania, opieki zdrowotnej, społecznej lub socjalnej, obsługi bankowej, handlu, gastronomii, usług, w tym usług pocztowych lub telekomunikacyjnych, turystyki, sportu, obsługi pasażerów w transporcie kolejowym, drogowym, lotniczym, morskim lub wodnym śródlądowym; za budynek użyteczności publicznej uznaje się także budynek biurowy lub socjalny,
 - d) w obiektach handlowych lub usługowych, placówkach handlowych lub usługowych i na targowiskach (straganach);
- 3) w trakcie sprawowania kultu religijnego, w tym czynności lub obrzędów religijnych, w budynku użyteczności publicznej przeznaczonym na potrzeby kultu religijnego oraz na cmentarzu.

2. Do odwołania nakłada się obowiązek zakrywania ust i nosa przy pomocy maseczki na statkach powietrznych w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze.

3. Obowiązku określonego w ust. 1 i 2 nie stosuje się w przypadku:

- 1) pojazdu samochodowego, z wyłączeniem pojazdów samochodowych będących środkami publicznego transportu zbiorowego, o których mowa w ust. 1 pkt 1;
- 2) dziecka do ukończenia 5. roku życia;
- 3) osoby, która nie może zakrywać ust lub nosa z powodu:
 - a) całościowych zaburzeń rozwoju, zaburzeń psychicznych, niepełnosprawności intelektualnej w stopniu umiarkowanym, znacznym albo głębokim,
 - b) trudności w samodzielnym zakryciu lub odkryciu ust lub nosa;
- 4) kierującego środkiem publicznego transportu zbiorowego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 14 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym lub pojazdem samochodowym wykonującym zarobkowy przewóz osób, jeżeli operator publicznego transportu zbiorowego albo organizator tego transportu w rozumieniu odpowiednio art. 4 ust. 1 pkt 8 i 9 tej ustawy albo przedsiębiorca wykonujący działalność w zakresie zarobkowego przewozu osób zapewniają oddzielenie kierującego od przewożonych osób w sposób uniemożliwiający styczność w rozumieniu art. 2 pkt 25 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi;
- 5) kierującego statkiem, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jeżeli urządzenie sterowe znajduje się w osobnym pomieszczeniu albo armator statku zapewni oddzielenie kierującego od przewożonych osób w sposób uniemożliwiający styczność w rozumieniu art. 2 pkt 25 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi;
- 6) kierowców wykonujących przewozy drogowe w załodze;
- 7) sprawującego kult religijny podczas jego sprawowania;
- 8) żołnierza Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej i wojsk sojusznicznych, a także funkcjonariusza Służby Kontrwywiadu Wojskowego i Służby Wywiadu Wojskowego, wykonujących zadania służbowe, stosujących środki ochrony osobistej odpowiednie do rodzaju wykonywanych czynności;
- 9) osoby, której miejscem stałego lub czasowego pobytu są budynki użyteczności publicznej przeznaczone na potrzeby wychowania, opieki zdrowotnej, społecznej lub socjalnej, chyba że zarządzający takim budynkiem postanowi inaczej;
- 10) sędziego, trenera oraz osoby uprawiającej sport w ramach współzawodnictwa sportowego, zajęć sportowych lub wydarzeń sportowych, o których mowa w § 10 ust. 16;

- 11) osoby przebywającej na terenie lasu, parku, zieleńca, ogrodu botanicznego, ogrodu zabytkowego, rodzinnego ogródka działkowego albo plaży;
- 12) jazdy konnej;
- 13) personelu lotniczego przebywającego w kabinie pilota;
- 14) uczniów i dzieci objętych wychowaniem przedszkolnym oraz osób zatrudnionych w przedszkolu, innej formie wychowania przedszkolnego, szkole lub placówce oświatowej – na ich terenie, chyba że kierujący takim podmiotem postanowi inaczej.

4. Obowiązku określonego w ust. 1 nie stosuje się również podczas zawierania małżeństwa przed kierownikiem urzędu stanu cywilnego albo przed duchownym.

5. Odkrycie ust i nosa jest możliwe w przypadku:

- 1) konieczności identyfikacji lub weryfikacji tożsamości danej osoby, a także w związku ze świadczeniem danej osobie usług, jeżeli jest to niezbędne do ich świadczenia;
- 2) umożliwienia komunikowania się z osobą doświadczającą trwale lub okresowo trudności w komunikowaniu się;
- 3) spożywania posiłków lub napojów po zajęciu miejsca siedzącego w pociągu objętym obowiązkową rezerwacją miejsc, w tym posiłków i napojów wydawanych na pokładzie pociągu.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 3, jest wymagane przedstawienie, na żądanie Policji, straży gminnej, Straży Granicznej w lotniczych przejściach granicznych, a na obszarze kolejowym, w pociągach oraz w pomieszczeniach przeznaczonych do obsługi podróżnych korzystających z transportu kolejowego na dworcach kolejowych również na żądanie straży ochrony kolei, zaświadczenia lekarskiego lub innego dokumentu potwierdzającego całościowe zaburzenia rozwoju, zaburzenia psychiczne, niepełnosprawność intelektualną w stopniu umiarkowanym, znacznym albo głębokim lub trudności w samodzielnym zakryciu lub odkryciu ust lub nosa.

§ 26. 1. Do odwołania zakazuje się organizowania zgromadzeń w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. – Prawo o zgromadzeniach (Dz. U. z 2019 r. poz. 631), z wyłączeniem zgromadzeń organizowanych na podstawie zawiadomienia, o którym mowa w art. 7 ust. 1, art. 22 ust. 1 albo decyzji, o której mowa w art. 26b ust. 1 tej ustawy, przy czym:

- 1) maksymalna liczba uczestników nie może być większa niż 5;
- 2) odległość pomiędzy zgromadzeniami nie może być mniejsza niż 100 m.

2. Uczestnicy zgromadzenia, o którym mowa w ust. 1, są obowiązani do zachowania odległości co najmniej 1,5 m między sobą oraz do zakrywania ust i nosa, zgodnie z § 25 ust. 1.

3. Wojewoda, w przypadku zgromadzeń organizowanych na podstawie decyzji, o której mowa w art. 26b ust. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. – Prawo o zgromadzeniach, albo organ gminy, w przypadku zgromadzeń organizowanych na podstawie zawiadomienia, o którym mowa w art. 7 ust. 1 albo art. 22 ust. 1 tej ustawy, informuje państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego o organizowanych zgromadzeniach niezwłocznie po wydaniu decyzji, o której mowa w art. 26b ust. 1 tej ustawy, albo zawiadomieniu, o którym mowa w art. 7 ust. 1 albo art. 22 ust. 1 tej ustawy.

4. Państwowy wojewódzki inspektor sanitarny może przedstawić wojewodzie, w przypadku zgromadzeń organizowanych na podstawie decyzji, o której mowa w art. 26b ust. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. – Prawo o zgromadzeniach, albo organowi gminy, w przypadku zgromadzeń organizowanych na podstawie zawiadomienia, o którym mowa w art. 7 ust. 1 albo art. 22 ust. 1 tej ustawy, opinię w zakresie zagrożeń dla uczestników zgromadzenia i innych osób, w związku z sytuacją epidemiczną w tej gminie. Opinia ta jest publikowana w Biuletynie Informacji Publicznej na stronach podmiotowych właściwych organów oraz przekazywana organizatorowi zgromadzenia.

5. Organizator zgromadzenia jest obowiązany poinformować uczestników zgromadzenia o zasadach udziału w zgromadzeniu, wynikających z ust. 1 i 2, oraz o treści opinii, o której mowa w ust. 4.

6. Wojewoda, w przypadku zgromadzeń organizowanych na podstawie decyzji, o której mowa w art. 26b ust. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. – Prawo o zgromadzeniach, albo organ gminy, w przypadku zgromadzeń organizowanych na podstawie zawiadomienia, o którym mowa w art. 7 ust. 1 albo art. 22 ust. 1 tej ustawy, na wniosek właściwego komendanta wojewódzkiego (Stołecznego) Policji, wyznacza swojego przedstawiciela do udziału w zgromadzeniu.

7. Przedstawiciel wojewody, w przypadku zgromadzeń organizowanych na podstawie decyzji, o której mowa w art. 26b ust. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. – Prawo o zgromadzeniach, albo przedstawiciel organu gminy, w przypadku zgromadzeń organizowanych na podstawie zawiadomienia, o którym mowa w art. 7 ust. 1 albo art. 22 ust. 1 tej ustawy, przy podejmowaniu działań określonych w art. 20 tej ustawy jest obowiązany do uwzględnienia wymogów określonych w ust. 1 i 2 oraz uwarunkowań wynikających z opinii państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego, o której mowa w ust. 4.

8. Do odwołania zgromadzenia organizowane w ramach działalności kościołów i innych związków wyznaniowych mogą się odbywać, pod warunkiem że w przypadku gdy zgromadzenie odbywa się:

- 1) w budynkach i innych obiektach kultu religijnego, znajduje się w nich, przy zachowaniu odległości nie mniejszej niż 1,5 m, nie więcej uczestników niż 1 osoba na 20 m² powierzchni, oprócz osób sprawujących kult religijny lub osób dokonujących pochowania, lub osób zatrudnionych przez zakład lub dom pogrzebowy w przypadku pogrzebu, oraz że uczestnicy realizują obowiązek zakrywania ust i nosa, o którym mowa w § 25 ust. 1, z wyłączeniem osób sprawujących kult religijny;
- 2) na zewnątrz, uczestnicy przebywają w odległości nie mniejszej niż 1,5 m od siebie i realizują obowiązek zakrywania ust i nosa, o którym mowa w § 25 ust. 1, z wyłączeniem osób sprawujących kult religijny.

9. Przed wejściem do budynków i innych obiektów kultu religijnego informuje się o limicie osób, o którym mowa w ust. 8 pkt 1, oraz podejmuje środki zapewniające jego przestrzeganie.

10. Spotkania lub zebrania mające na celu realizację działań statutowych lub wolontariackich, związanych z przeciwdziałaniem rozwoju epidemii wywołanej zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, organizowane przez organizacje harcerskie i skautowe objęte Honorowym Protektoratem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, mogą się odbywać, pod warunkiem że w przypadku gdy spotkanie lub zebranie odbywa się:

- 1) w budynkach lub innych obiektach wykorzystywanych do prowadzenia działalności statutowej przez te organizacje, przy zachowaniu przez uczestników tych spotkań lub zebrań odległości nie mniejszej niż 1,5 m, z udziałem nie więcej uczestników niż 1 osoba na 7 m² powierzchni budynku lub innego obiektu oraz realizacji przez uczestników obowiązku zakrywania ust i nosa, o którym mowa w § 25 ust. 1;
- 2) na zewnątrz, z udziałem uczestników w liczbie nie większej niż 10, którzy przebywają w odległości nie mniejszej niż 1,5 m od siebie i realizują obowiązek zakrywania ust i nosa, o którym mowa w § 25 ust. 1.

11. Do odwołania zakazuje się organizowania innych niż określone w ust. 1 zgromadzeń, w tym imprez, spotkań i zebrań niezależnie od ich rodzaju, z wyłączeniem:

- 1) spotkań lub zebrań służbowych i zawodowych;

- 2) imprez i spotkań do 5 osób, które odbywają się w lokalu lub budynku wskazanym jako adres miejsca zamieszkania lub pobytu osoby, która organizuje imprezę lub spotkanie; limit osób nie dotyczy osób wspólnie zamieszkujących lub gospodarujących.

12. Zakazu, o którym mowa w ust. 11, nie stosuje się w przypadku przeprowadzania:

- 1) szkoleń lub egzaminów w ramach kształcenia w zawodach medycznych;
- 2) konkursu na aplikację sędziowską i aplikację prokuratorską, w tym aplikacje prowadzone w formie aplikacji uzupełniających, a także egzaminów sędziowskich i egzaminów prokuratorskich;
- 3) egzaminów na biegłych rewidentów i doradców podatkowych;
- 4) egzaminów przeprowadzanych w toku postępowania kwalifikacyjnego dla osób ubiegających się o nadanie uprawnień zawodowych w zakresie szacowania nieruchomości;
- 5) szkoleń, kursów, egzaminów, testów i kwalifikowania związanych z uprawnieniami wynikającymi z przepisów o drogach publicznych, ruchu drogowym, transporcie drogowym, transporcie kolejowym, kierujących pojazdami, przewozie towarów niebezpiecznych, dozorze technicznym oraz przepisów prawa lotniczego;
- 6) szkoleń, kursów, testów kwalifikacyjnych, egzaminów i ćwiczeń odbywających się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej koniecznych do zapewnienia gotowości do wykonywania zadań ustawowych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Policji, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Celno-Skarbowej, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Ochrony Państwa, Służby Więziennej oraz Inspekcji Transportu Drogowego;
- 7) kursów w zakresie kwalifikowanej pierwszej pomocy;
- 8) egzaminów z języka polskiego jako języka obcego przeprowadzanych przez podmioty posiadające uprawnienia do organizowania egzaminu na określonym poziomie biegłości językowej, nadane przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki.

Rozdział 4

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 27. Przepis § 2 ust. 16 w zakresie, w jakim nakłada obowiązek wprowadzania do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w tym przepisie, informacji o wyniku innym niż

pozytywny testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2 finansowanego ze środków innych niż publiczne, stosuje się od dnia

§ 28. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 października 2020 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. poz. 1758, z późn. zm.³⁾).

§ 29. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ...

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 1797, 1829, 1871, 1917, 1931 i 1972.